

ZMOREMO DRUGAČE?

- OTROCI Z ASPERGERJEVIM SINDROMOM SO PAVEDALI

“VČASIH SEM OSAMLJEN. RAD SEM SAM, VESEL SEM, DA ME PUSTIJO PRI MIRU.”

“KER SE HITRO RAZJEZIM, SEM SAM. KO SO TO SOŠOLCI UGOTOVILI, SO ME DRAŽILI, DA SEM SE RAZJEZIL. ZDAJ, V SREDNJI ŠOLI JE LAŽJE, NIHČE ME NE POZNA, NE VEDO, DA SE HITRO RAZJEZIM.”

“KO SEM SE RAZJEZIL, SEM SE ZJOKAL, POTEM SO ME ŠE BOLJ ZAFRKAVALI. ZDAJ ME NE VEČ, ZDAJ JE LAŽJE. NE ZANIMAM SE ZANJE IN ONI NE ZAME.”

“VSI POGOVORI GREDO PREHITRO, NE POČAKAJO, DA KAJ POVEM. TAKO SEM SPET TIHO IN SČASOMA ME NE VPRAŠAJO VEČ.”

“KO NE VEM ODGOVORA, SE NASMEHNEM, TAKO NE POKAŽEM, DA NE VEM ODGOVORA, TAKO SEM SAMO SKRIVNOSTEN.”

“NIKOLI NE SODIM LJUDI PO ENI LASTNOSTI. TUDI ŠKRTI LJUDJE IMAJO DOBRE LASTNOSTI.”

“SOŠOLCI MI REČEJO: »POJDI STRAN.« ME ZAFRKAVAJO IN SE NORČUJEJO IZ HIBE.”

“SEM BOLJ SAMOTAR, RAJŠI SEM SAM, KOT MED OTROKI.”

“SEM SPREJET V SKUPINO, V RAZRED, NAUČIL SEM SE DELATI TAKO KOT DRUGI. JIH OPAZUJEM, SMEJIM SE, KO SE SMEJIJO DRUGI.”

“DRUGAČEN SEM V UMU, V TEM, KAKO SI STVARI RAZLAGAM.”

“SEM BOLJ ZASE, GREM STRAN, ČE PRIDE KDO V RAZREDU DO MENE. VČASIH SE POČUTIM OSAMLJENEGA.”

“SPLOH NISEM SPREJET V RAZREDU, NE POČNEM NEUMNOSTI, KOT JIH DRUGI.”

“SEM AVTIST, SEM V ZADREGI DO SOŠOLCEV, ZADRŽAN.”

“V SREDNJI ŠOLI JE BOLJE. SAMO EN SOŠOLEC JE OPAZIL, DA SEM DRUGAČEN IN ME VPRAŠAL, ČE IMAM MOTNJO.”

